

Column Hans Stegeman: En we leven nog lang en... gelukkig

Heeft u er ook zo genoeg van? Al die negativiteit. Dan lees je eerst dat we gemiddeld veel langer gaan leven en dan ook nog voor een groter deel in goede gezondheid dan we eerder dachten. Gemiddeld genomen, zo blijkt uit onderzoek, worden mensen gelukkiger van zo'n vooruitzicht. Maar die blijheid ebt snel weg als je de discussie die daarop volgt in ogenschouw neemt. Stijgende zorgkosten, pensioenfondsen die al of niet failliet zouden zijn en de onbetaalbaarheid van de huidige AOW zijn de onderwerpen die de media domineren. Het gaat niet over de leuke dingen die we met die extra levensjaren kunnen doen. Hoe kunnen we dit nu vermijden? Wat voor een beleid zou een nieuw kabinet moeten voeren om ons zo gelukkig mogelijk te maken?

De kern van deze vraag is dus eigenlijk: waar worden we gelukkig van en wat kan de overheid daar aan doen? Zoals hierboven al aangegeven, is een van de belangrijkste 'gelukmakers' de levensverwachting. Door ervoor te zorgen dat onze oude dag betaalbaar blijft, kan de overheid die geluksbeleving stimuleren. Snel de AOW- en pensioenleeftijd koppelen aan de levensverwachting zou in dat opzicht een stuk helpen. Niet zo heel ingewikkeld, om mensen meer te laten genieten.

Iets anders waar mensen juist ongelukkig van worden, is onzekerheid. Onzekerheid over voorgenomen beleid, wat gaat er gebeuren met hun baan en bijvoorbeeld rondom het eigen huis. Ook hiervoor is een oplossing: consistent beleid gericht op de lange termijn. Deze oplossing vergt echter één ding: een stabiel kabinet. En laat het daar in ons land de laatste tien jaar nu net aan schorten.

Een derde belangrijke factor waar mensen minder gelukkig van worden, is werkloosheid. Dan gaat het niet zozeer om de terugval in inkomen, maar vooral om (weer) de onzekerheid en de mentale klap. Dus een sterke stijging van de werkloosheid is geen goed geluksbeleid. Maar wellicht wel een (tijdelijke) noodzaak als de overheidsfinanciën op orde moeten worden gebracht.

Waar een regering zich in Nederland gelukkig niet al te veel zorgen over hoeft te maken, is koopkracht. Uit onderzoek blijkt dat een daling van het (macro) gemiddelde inkomen nauwelijks iets doet met het beleefde welbevinden. Mits eerlijk verdeeld en duidelijk gecommuniceerd. Dat is toch een prettige boodschap voor een kabinet dat 18 miljard wil gaan bezuinigen.

Kortom, genoeg mogelijkheden voor een nieuwe regering om zich niet alleen op de financiën van de overheid en de burger te richten. Door een positieve insteek te kiezen bij het maken van beleid worden kiezers gelukkiger en komen ook de overheidsfinanciën weer op orde. Want je moet er nu toch niet aan denken dat we binnen nu en tien jaar een technologische doorbraak krijgen waardoor we gemiddeld genomen nóg eens vijf jaar langer in relatieve gezondheid maar in ongeluk zouden moeten doorleven...

oktober 2010